

ÉS MÉS FRUCTÍFER ENTENDRE LA #IA EN TERMES DE COM ES DISSENYA I FUNCIONA UN SISTEMA O PROGRAMARI PARTICULAR QUE NO PAS FENT REFERÈNCIA AL TERME INTEL·LIGÈNCIA. ESTEU D'ACORD?

- SI
- NO
- POTSER
- NO HO SÉ

- La gran majoria (85%) esteu d'acord que és més fructífer entendre la IA en termes de com es dissenya i funciona un sistema particular que no pas fent referència al terme intel·ligència, mentre que la resta no esteu d'acord (10%), no ho sabeu (4%) o sou ambivalents (2%).
- El terme intel·ligència artificial va ser encunyat per primera vegada per John McCarthy l'any 1956, si bé fou l'obra seminal de Vannevar Bush "As We May Think" de l'any 1945 on es va proposar un sistema per augmentar el propi coneixement i comprensió.
- Cinc anys més tard, Alan Turing va escriure el seu famós article "Computing Machinery and Intelligence" sobre la noció de que les màquines podien simular els éssers humans i la seva capacitat de fer coses intel·ligents, com ara jugar als escacs.
- Però el problema des de llavors i segons el mateix John McCarthy és que "no podem caracteritzar en general quin tipus de procediments computacionals volem anomenar intel·ligents".
- En aquest sentit, atès que la IA com a disciplina és un fenomen social modelat pels individus, es recomana que la definició d'IA s'actualitzi de forma continua més enllà de la comprensió actual marcada, per exemple, per l'aprenentatge automàtic. Per què?

- Doncs perquè la decisió d'emmarcar la discussió en termes "d'intel·ligència artificial" o "d'aprenentatge automàtic" és intencionada i una de les raons d'aquesta elecció és que la IA també és una història sobre una tecnologia particular amb actors, contextos i accions.
- Sabem que les històries sobre qualsevol tecnologia s'expliquen, entre altres coses, per crear una comprensió compartida però també per influir en les percepcions del públic i en les seves actituds i comportaments. I, és clar, en el cas de la IA això no ha estat una excepció.
- Si bé és més fructífer entendre el terme IA en termes de com es dissenya i funciona un sistema en particular que no pas fent referència al terme intel·ligència (humana), les narratives de nous fenòmens tecnològics es construeixen estratègicament i tenen propòsit i intenció.
- Així doncs, malgrat són moltes les persones que subratllen que els sistemes d'IA no són intel·ligents en el sentit en què les societats atribueixen el terme intel·ligència als éssers humans, la representació fictícia de la IA segueix alimentant fantasies i visions futures.
- Els estudis existents demostren que això és, en part, degut a que els actors empresarials apareixen molt més sovint als informes i notícies sobre IA que altres parts interessades, i que aquesta configuració de l'agenda del sector afavoreix una visió exagerada de la IA.
- En aquest sentit, són varies les recerques que demostren que les narratives, els mites i els imaginaris com ara la visió exagerada de la IA actual estan associades amb la selecció de prioritats de desenvolupament, l'assignació de fons o la inversió en infraestructures materials.
- Tot i això, el terme intel·ligència segueix sent una metàfora en el context dels sistemes d'IA ja que són les persones les que es dediquen al pensament en el curs de la creació de qualsevol arquitectura de sistema d'IA. Dit d'altra manera ...
- No tenen la capacitat d'entendre què significa la correlació entre les dades, tampoc poden reflexionar de manera independent sobre el que signifiquen les seves prediccions o si el procediment de presa de decisions produeix resultats desitjables per a la societat.
- Això sí, les tecnologies d'IA transformen les habilitats cognitives humanes i la comprensió del que és la intel·ligència humana. També sabem que, a mesura que la IA adquireix noves capacitats per resoldre problemes, la societat redefineix el terme intel·ligència humana.

- Per aquesta raó, al marge de la visió exagerada de la IA, sovint es planteja que el millor enfocament és reconèixer que qualsevol definició d'intel·ligència humana i artificial és provisional, malgrat que pot arribar un moment en què la línia divisòria sigui menys clara.
- Tanmateix, com la línia divisòria sempre està subjecte a la relació entre la retòrica i la realitat, això fa que sigui important mostrar quines narracions sobre la intel·ligència artificial es troben a la pràctica i quines s'ometen, amb les explicacions d'un o altre cas.
- En l'actualitat, les definicions d'IA han donat pas a les seves narracions (de naturalesa optimista i pessimista) que passen per atribuir no tan sols agència a la tecnologia sinó un desenvolupament aparentment omnipresent i inevitable que transcendeix el control humà.
- Per això, tornar als termes de disseny i funcionament d'un sistema sense fer referència al terme intel·ligència pot ser molt més útil, ja que una vegada s'atribueix agència a una tecnologia els actors econòmics i la cobertura mediàtica adapten aquest discurs.
- I llavors, l'agència humana pot reduir-se de sobte a l'adaptació, la reacció o la mitigació, tot enfosquant les contingències i les relacions de poder de la interacció humana en l'àmbit social, polític i econòmic del qual depèn qualsevol desenvolupament tecnològic, també la IA.
- I fins aquí per avui.
- Us recomanem les següents lectures sobre el tema.
- [Bareis, J. \(2021\) Talking AI into Being: The Narratives and Imaginaris of National AI Strategies and their Performative Politics](#)
- [Guenduez, A. A. \(2023\) Strategically constructed narratives on artificial intelligence: What stories are told in governmental artificial intelligence policies?](#)
- [Knight, W. \(2020\) It's Called Artificial Intelligence—but What Is Intelligence?](#)
- Fi

